

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)
SSN Małgorzata Gierszon (sprawozdawca)
SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie **M. L.**,
ukaranego za czyny z art. 94 § 1 k.w. i art. 92 § 1 k.w.
po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2023 r. w Izbie Karnej,
na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.),
kasacji wniesionej na korzyść skazanego przez Prokuratora Generalnego
od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Kielcach
z dnia 21 marca 2023 r., sygn. II W 310/23,

**uchyla zaskarżony wyrok i umarza postępowanie na podstawie
art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w., a kosztami postępowania obciąża Skarb
Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 21 marca 2023 r. (sygn. II W 310/23) Sąd Rejonowy w Kielcach ukarał M. L. za czyny z art. 94 § 1 k.w. i art. 92 § 1 k.w., za co wymierzył mu karę grzywny w wysokości 1600 zł oraz orzekł wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 miesięcy.

Wobec niezłożenia sprzeciwu przez żadną ze stron postępowania, wyrok ten stał się prawomocny z dniem 29 marca 2023 r.

Kasację od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach wywiódł obecnie Prokurator Generalny i — zaskarżając ten wyrok w całości na korzyść M. L. — zarzucił mu: „rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w., polegające na skazaniu obwinionego M.L przez Sąd Rejonowy w Kielcach wyrokiem z dnia 21 marca 2023 r., sygn. akt II W 310/23, który uprawomocnił się w dniu 29 marca 2023 r., za czyny polegające na tym, że w dniu [...] 2023 r. około godziny 21:55 w K. na ul. [...]. prowadził pojazd m-ki S. o nr rej. [...] po drodze publicznej nie mając do tego wymaganych uprawnień, tj. za wykroczenie z art. 94 § 1 k.w. oraz polegające na tym, że w dniu [...] 2023 r. około godziny 21:35 w K. na ul. [...] prowadząc pojazd m-ki S. o nr rej. [...] po drodze publicznej nie zastosował się do znaku B-1 „zakaz ruchu w obu kierunkach”, tj. za wykroczenie z art. 92 § 1 k.w., pomimo tego, że obwiniony za popełnienie tych samych czynów został już prawomocnie skazany wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 20 lutego 2023 r., sygn. akt IX W 306/23, który uprawomocnił się w dniu 11 marca 2023 r., wobec czego zachodziła konieczność umorzenia postępowania, co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia wskazaną w art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w.”

Podnosząc taki zarzut, skarżący wniósł o uchylenie wyroku i umorzenie postępowania na podstawie art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja wniesiona przez Prokuratora okazała się zasadna w stopniu oczywistym, co uzasadniało jej rozpoznanie oraz uwzględnienie przez Sąd Najwyższy na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.). W pełni podzielić należy stanowisko Prokuratora Generalnego, że w niniejszej sprawie doszło do rażącej obrazy przepisu art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w.

M.L. za te same czyny, tj. za to, że [...] 2023 r. w K. na ul. [...]. prowadził pojazd m-ki S. o nr rej. [...] po drodze publicznej nie mając do tego wymaganych uprawnień, tj. wykroczenie z art. 94 § 1 k.w. oraz za to, że [...] 2023 r. w K. na ul. [...]

prowadząc pojazd m-ki S. o nr rej. [...] po drodze publicznej nie zastosował się do znaku B-1 „zakaz ruchu w obu kierunkach”, tj. wykroczenie z art. 92 § 1 k.w., został wcześniej skazany wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 20 lutego 2023 r., sygn. akt IX W 306/23. Ten wyrok również nie został zaskarżony przez żadną ze stron postępowania i uprawomocnił się w I instancji dnia 11 marca 2023 r. (k. 23-24, 26-27, 29 sygn. akt IX W 306/23).

Zaskarżone kasacją orzeczenie zostało zatem wydane z rażącym i mającym istotny wpływ na wydany wyrok naruszeniem prawa, to jest art. 5 § 1 pkt 8 k.p.w., który przewiduje bezwzględny nakaz umorzenia postępowania, gdy postępowanie dotyczące tego samego czynu zostało wcześniej prawomocnie zakończone. Przez ten sam czyn rozumieć należy to samo zdarzenie faktyczne, które było już uprzednio przedmiotem osądu, bez względu na jego kwalifikację prawną czy różnice w opisie czynu, jeżeli tylko konkretne okoliczności ustalone w obu postępowaniach odnośnie do identyczności przedmiotu przestępstwa, przedmiotu czynności wykonawczej, a także posiłkowo miejsca, czasu i okoliczności jego popełniania wskazują na tożsamość czynu, przy czym już np. różnice w opisie sposobu działania sprawcy nie mają tu decydującego charakteru (wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 18 września 2007 r., sygn. akt II KK 196/07, OSNwSK 2007/1, poz. 1997; z dnia 18 lutego 2009 r., sygn. akt V KK 4/09, LEX nr 486533).

W realiach niniejszej sprawy, biorąc pod uwagę te kryteria podmiotowo - przedmiotowe, nie budzi wątpliwości, iż wyrok nakazowy Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 20 lutego 2023 r., sygn. akt IX W 306/23 oraz wyrok nakazowy Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 21 marca 2023 r., sygn. akt II W 310/23 odnoszą się do tej samej osoby obwinionego – M. L. i dotyczą tych samych zdarzeń historycznych z dnia [...] 2023 r.

Następstwem takiego procedowania Sądu Rejonowego w Kielcach jest funkcjonowanie w obrocie prawnym niezależnie od siebie dwóch prawomocnych wyroków, dotyczących tych samych czynów, tej samej osoby, która przez to poniosła podwójną odpowiedzialność kamą za to samo wykroczenie.

W związku z tym wniesiona na korzyść obwinionej kasacja uznana została za oczywiście zasadną.

Sąd Najwyższy stwierdzając zaistniałe w sprawie uchybienie, uchylił zaskarżony wyrok i umorzył postępowanie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.

[J. J.]

[ał]